

2023-2024 / semestr I zimowy

II Pracownia Malarstwa

Wydział Malarstwa

Katedra Malarstwa i Rysunku

Akademia Sztuki w Szczecinie

prof. dr hab. Zbigniew Romańczuk

dr hab. prof. AS Małgorzata Szymankiewicz

II Pracownia Malarstwa

Wydział Malarstwa AS

<https://www.facebook.com/groups/474346395966060>

Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2024

Zuzanna Szajner

Anatomia obrazu

I rok, I stopień

Malarstwo

*Anatomia obrazu / Ramy
kompozycja 180 x 150 cm*

Poprzednia ilustracja:

Rama 1, 2023

akryl na płótnie, materiały drewnopodobne i metalowe,

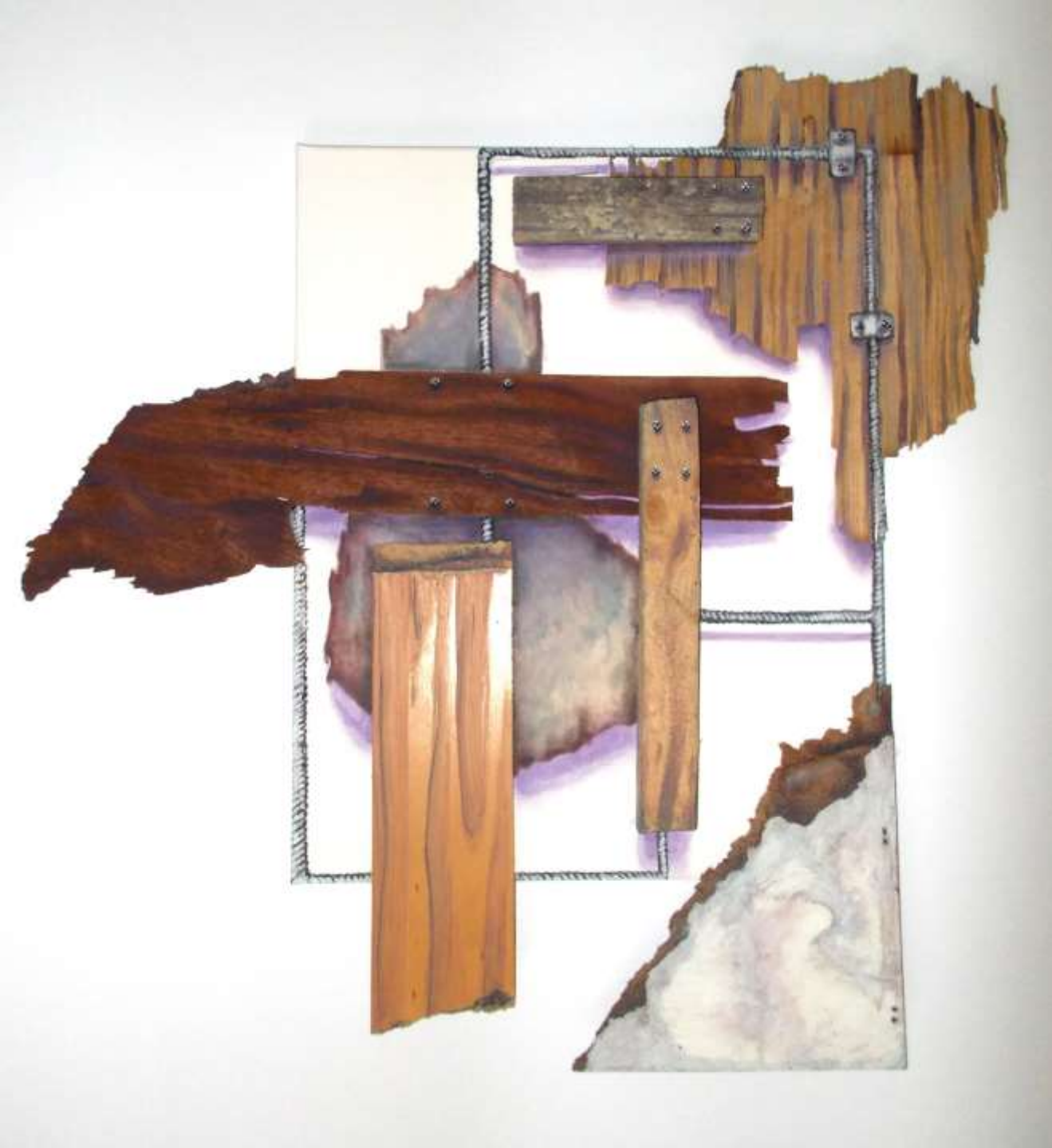
45 x 69 cm

Rama 2, 2023

akryl na płótnie, materiały drewnopodobne,

69 x 46 cm

Tematem pracy była „Anatomia obrazu” gdzie postanowiłam skupić się na zagadnieniu ramy. Rama będąca bardzo często dopełnieniem obrazu zyskała swoją własną autonomię, gdzie jest dziełem samym w sobie, niepodlegającym działaniu niczego z zewnątrz. Połączenie prawdziwego, odzyskanego drewna, metalu jak i rzeczy drewnopodobnych wraz z elementami namalowanymi tworzy swego rodzaju iluzję bycia jednym i tym samym.

Rama 3, 2023
akryl na płótnie, materiały drewnopodobne,
71 x 67 cm

Rama 4, 2023
materiały drewnopodobne i metalowe,
57 x 54 cm

Rama 5, 2023
akryl na płótnie, materiały drewnopodobne i metalowe,
62 x 48 cm

Rama 6, 2023
materiały drewnopodobne i metalowe,
66 x 57 cm

Paulina Minga

Mój świat

II rok, I stopień
Malarstwo

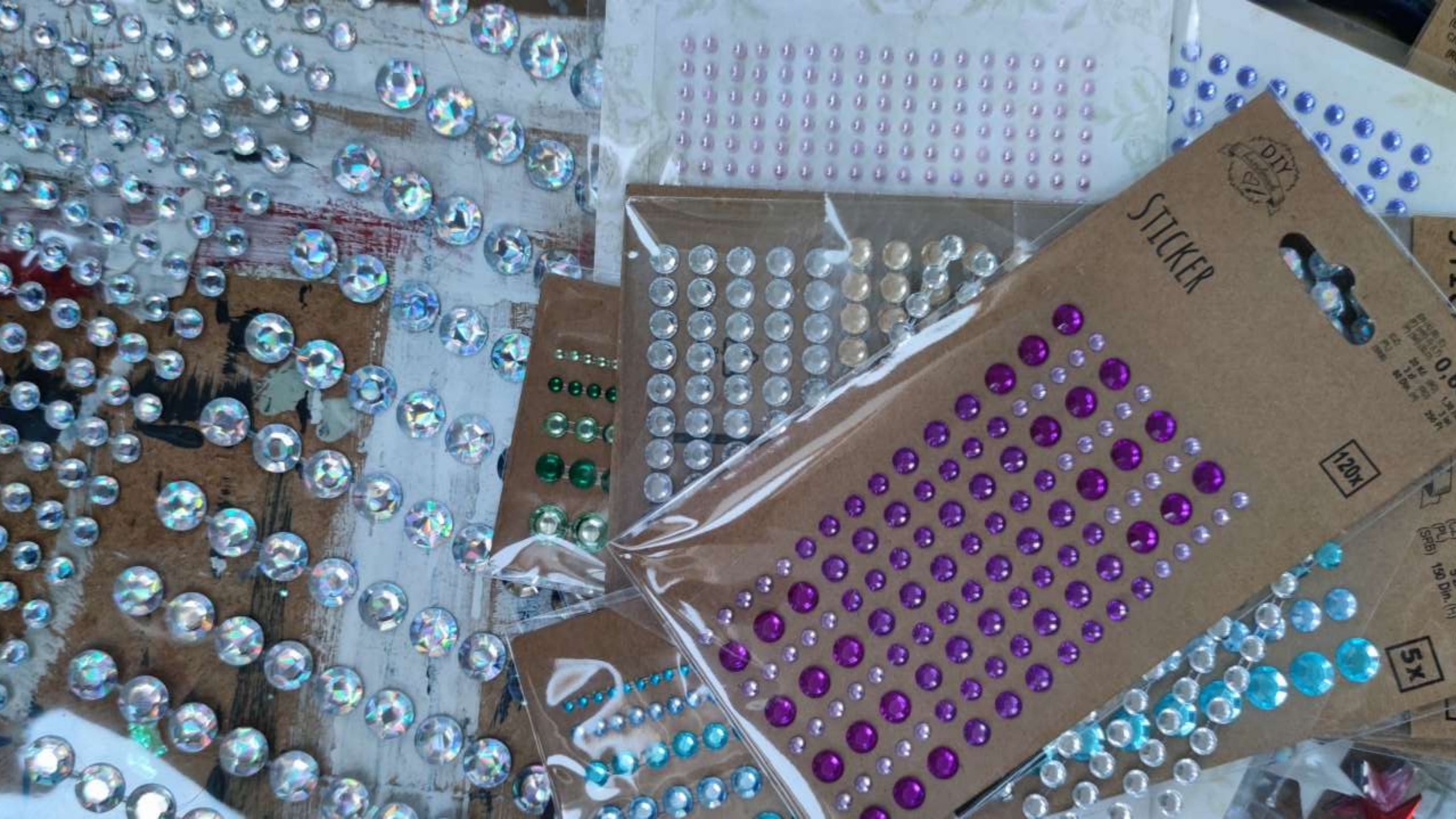
Mój świat 1 (fragment), 2023
Akryl i aplikacje na płótnie, 40 x 30 cm

W moich pracach chciałam się zbuntować przeciwko współczesnej sztuce konceptualnej. Miałam na celu pokazać, że sztuka nie zawsze musi poruszać poważne tematy, ale może też być odskocznią i ucieczką od świata realnego.

*Mój świat 1 (fragment), 2023
Akryl i aplikacje na płótnie, 40 x 30 cm*

Mój świat 2 (fragment), 2023
Akryl, brokat i aplikacje na płótnie, 100 x 80 cm

Mój świat 3, 2023
Akryl i aplikacje na płótnie, 30 x 30 cm

Jagoda Rolbiecka

Nine to Five

I rok, I stopień
Wzornictwo

*Nine to five, obiekt przestrzenny, 2023
materiały znalezione, 98 x 68 x 55 cm*

Projekt przedstawia zjawisko zaobserwowane przeze mnie w procesie malarskim jakim jest ból pleców. Wykorzystałam je jako główną jego zasadę, w nawiązaniu do tego jak nienaturalnym jest dla człowieka siedzący tryb życia, a jednak jesteśmy w pewnym sensie przykuci do krzesła i z różnych powodów zmuszeni do spędzania w taki sposób sporej ilości czasu. Krzesło jest chwiejne i niestabilne, ale kręgosłup mimo wszystko desperacko się wokół niego zaplata, jak gdyby miał być to jedyny sposób na poprawę jego losu.

*Nine to five, obiekt przestrzenny, 2023
materiały znalezione, 98 x 68 x 55 cm*

Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2024

Punktem zaczepienia był temat “Anatomia obrazu”, gdzie płótno chciałam zastąpić innym materiałem. Finalnie jednak zainspirowało mnie to do zrobienia instalacji, która przypomina trochę ludzkie wnętrze. Wykonane są one jednak z syntetycznych materiałów takich jak rajstopy, folie czy wypełniacz. Obrazuje to w pewien sposób jakość naszego życia w czasach, gdzie to czym oddychamy, czy to co spożywamy jest skażone mikroplastikami. Tanie, tandetne materiały tworzą przestrzeń, w której żyjemy, jesteśmy nimi przesyceni.

Fill me up, obiekt przestrzenny, 2024
materiały znalezione, 120 x 41 x 46 cm

Joanna Miler

Rzeźby językowe

I rok, II stopień
Wzornictwo

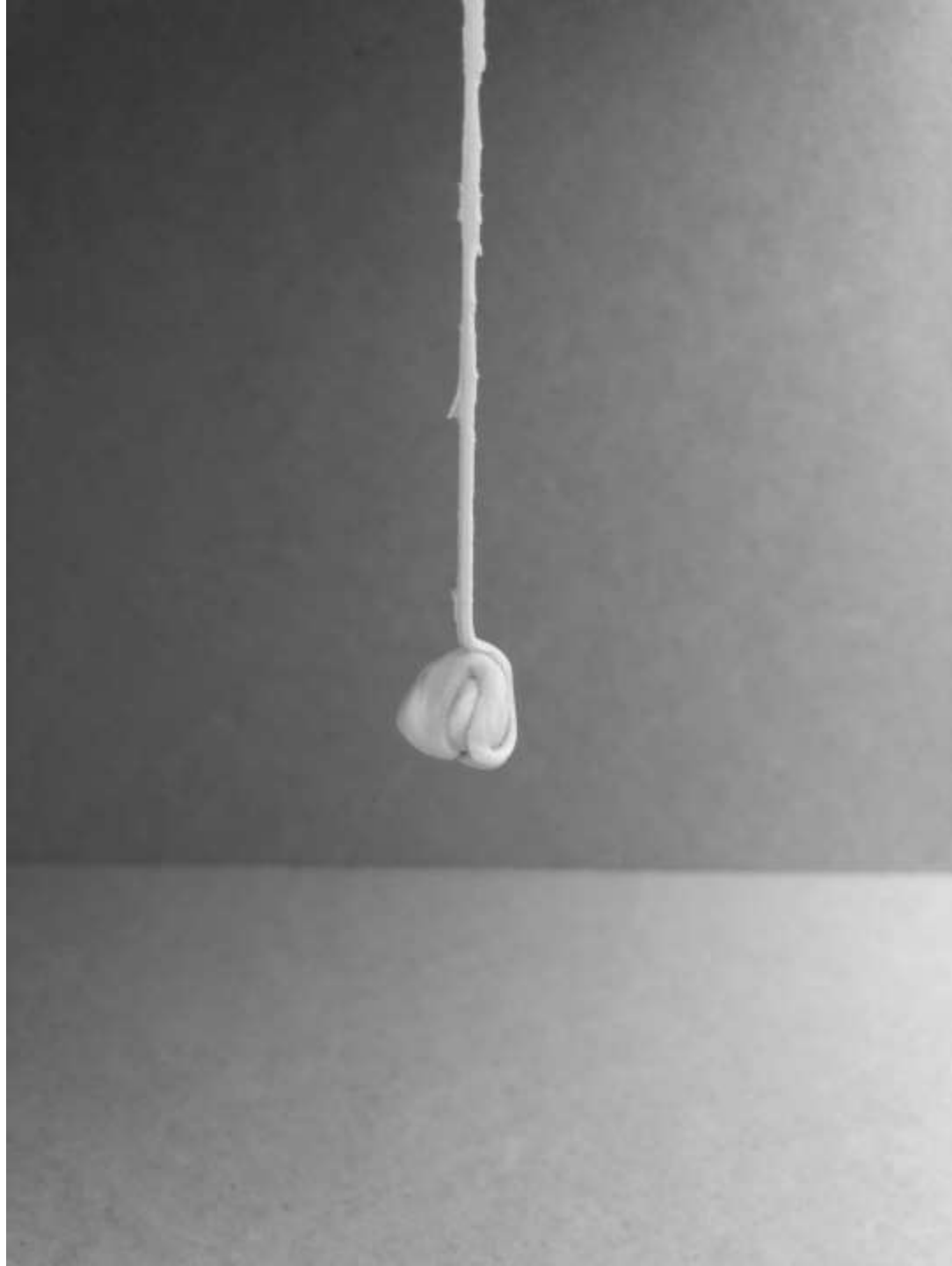
Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2024

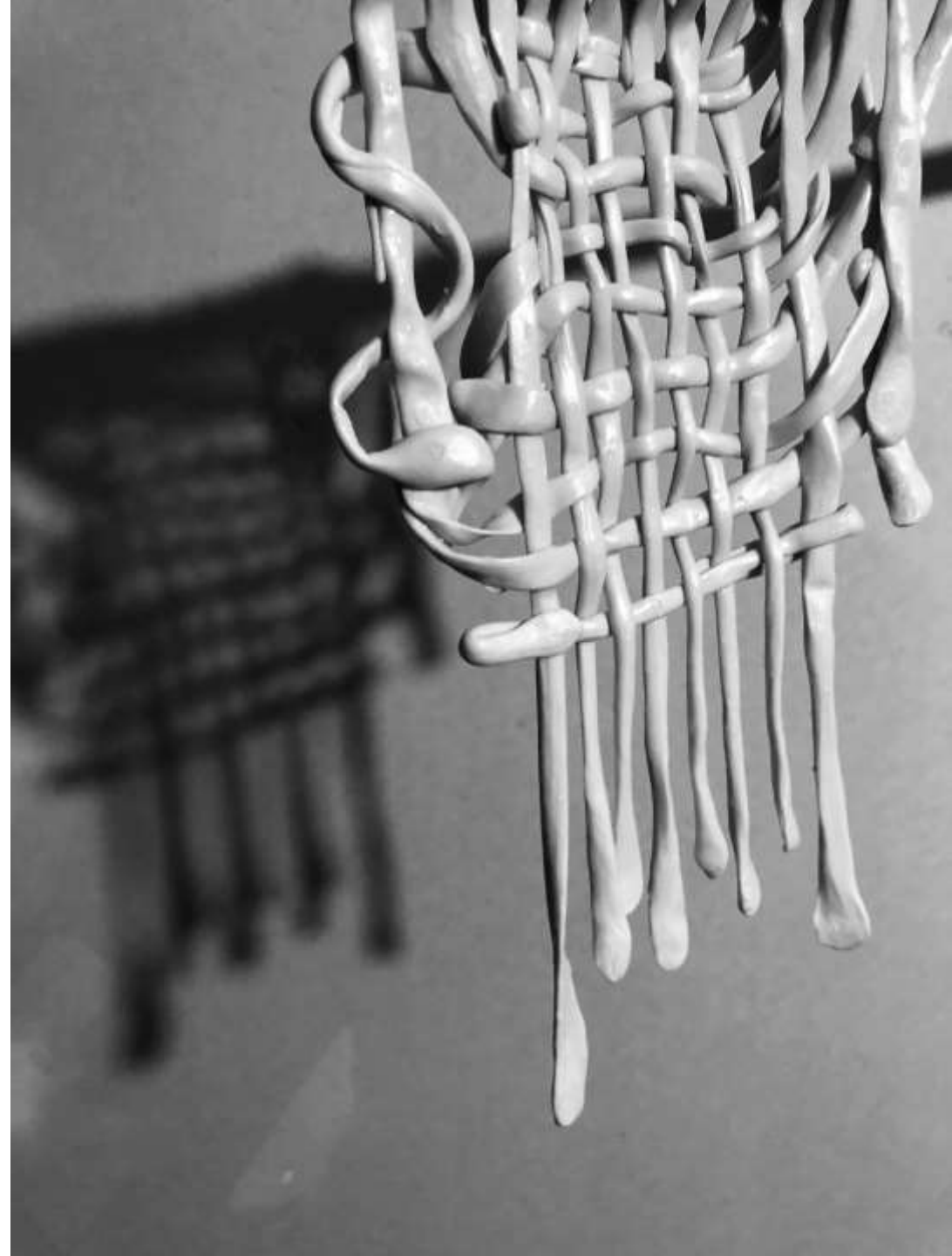
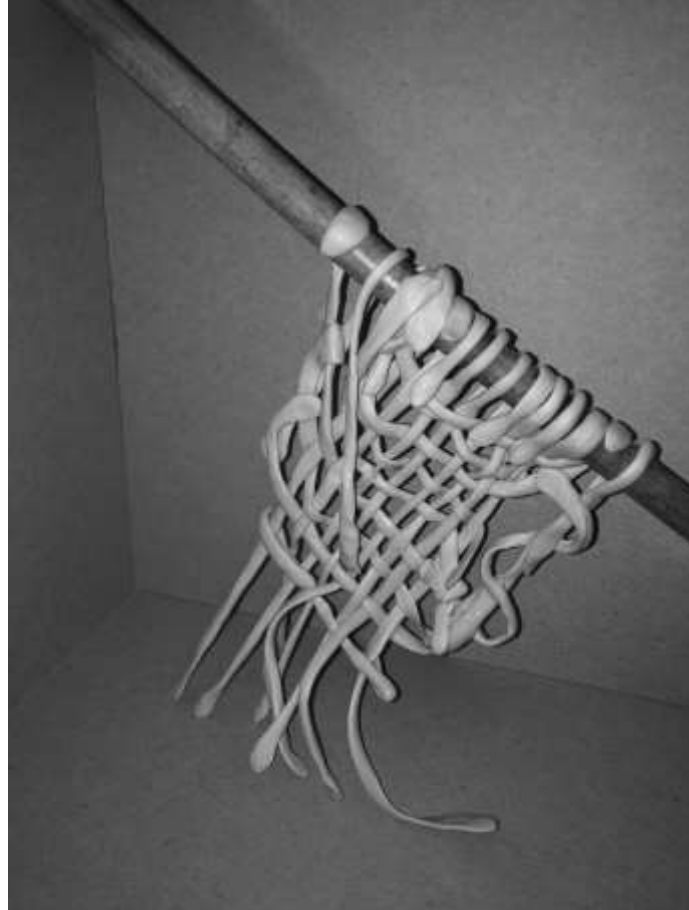
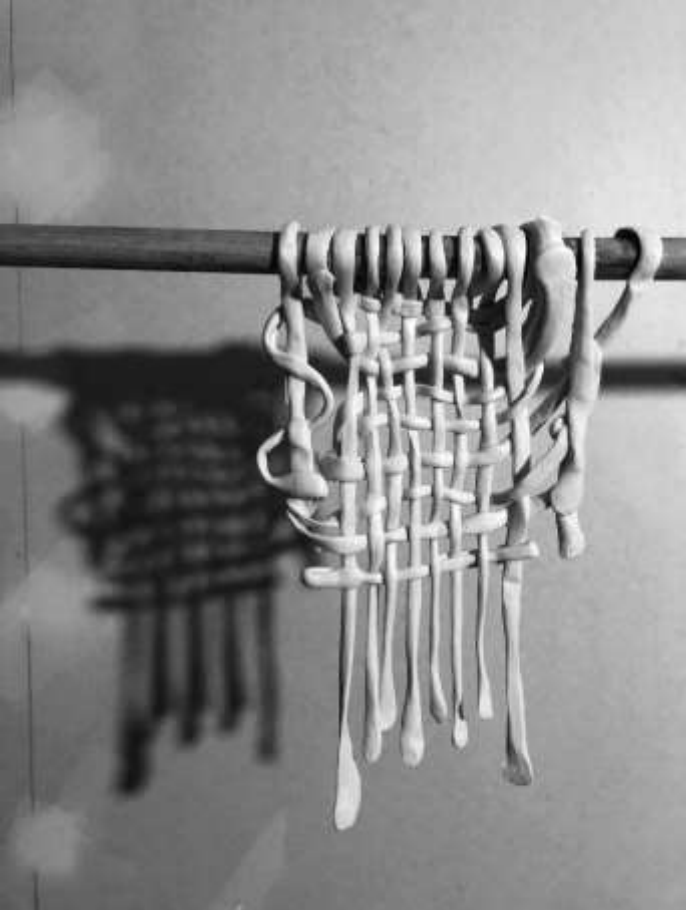

Punktem wyjścia do stworzenia pracy było dostrzeżenie konotacji pomiędzy mówieniem a żuciem gumy. Obie te czynności uznałam za procedurę tworzenia, która odbywa się dzięki użyciu ust, języka i zębów. Język i mowa stale ewoluują, dzięki ludziom, którzy ją przekształcają. Tak jak guma, język jest masą, którą stale deformujemy. Seria zdjęć z gumą do żucia jest rezultatem eksperymentów z tym tworzywem. Uczylam się jego właściwości i możliwości jego przekształcania. Jednocześnie poszukiwałam korelacji między gumą a zmianami zachodzącymi kiedyś i obecnie w języku.

*Rzeźby językowe – seria fotografii
wydruk na papierze, wymiary różne*

Aleksandra Boratyń

Świadomość

II rok, I stopień
Malarstwo

Praca jest zobrazowaniem tego, jak odczuwam własną świadomość. Organiczna forma odnosi się zarówno do świadomości części składowych mojego ciała, jak i nawiązaniem do zawartych w ciele informacji, takich jak np. w mikroflorze bakteryjnej jelit. Przedstawiona tkanka może nasuwać na myśl również kłębuszki nerkowe oraz pęcherzyki płucne, z czego te drugie odwołują do świadomego oddychania i medytacji, które są dla mnie formą poczucia oraz obcowania z samoświadomością. Elementy flory i mykobioty są spoiwem łączącym człowieka z naturą, z której według mnie wynika świadomość i możliwość jej poszerzania. Natomiast napis zawarty w centrum stanowi obraz powiązania świadomości z zakorzenieniem w kulturze i pochodzeniem. Świadomość wywodzi się z ciała, natury oraz historii, a to sprawia, że wychodzi poza ramy, a jej sztuczne granice giną pod tą rozrastającą się strukturą.

Świadomość, 2023, technika mieszana, 120x70cm

Anastazja Kosińska

Frustracja

I rok, I stopień

Wzornictwo

Praca inspirowana materiałem, w której materiał zastępuje płótno, a igła pędzel. Uczucie frustracji zostało przedstawione w formie darcia, gniecenia, brudzenia i związywania materiału. zauważyłam że praca nad tym projektem była dla mnie terapeutycznym przeżyciem, jako że pozwalała rozładować emocje w artystyczny sposób. Tematem pracy była Anatomia Obrazu, w której skupiłam się na pojęciu materii. Projekt wykonany w duchu recydingu, z starych ubrań, resztek włóczek i materiałów znalezionych

Frustracja (fragment), 2024

ubrania, włóczka, materiały znalezione, 200 x 300 cm

Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2024

Tematem pracy było malarstwo kontrolowanie przypadku, które okazało się trudniejsze niż przewidziałam. Wykonałam wiele prób, które okazały się zbyt losowe, więc ograniczyłam kolorystykę pracy i sposób jej wykonania. Projekt został zrealizowany za pomocą maczania materiału w farbie z medium położonym na płótnie. Interesujące w tej pracy było pogodzenie losowości z kontrolą, albowiem bardzo łatwo było ją stracić.

Samokontrola, 2024 tkanina usztywniona farbą i medium akrylowym, 50 x 70 cm każdy

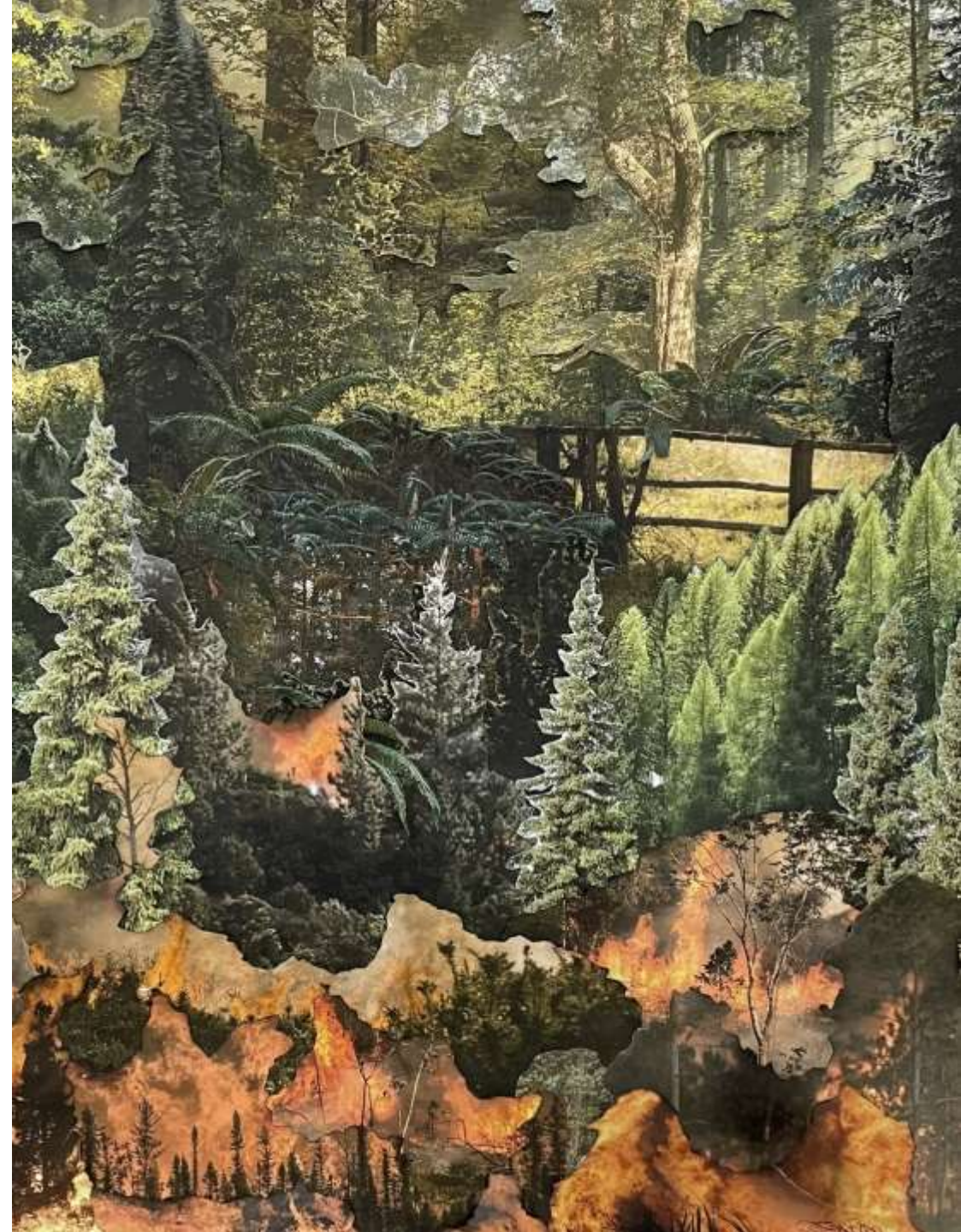
Emilia Chmiel

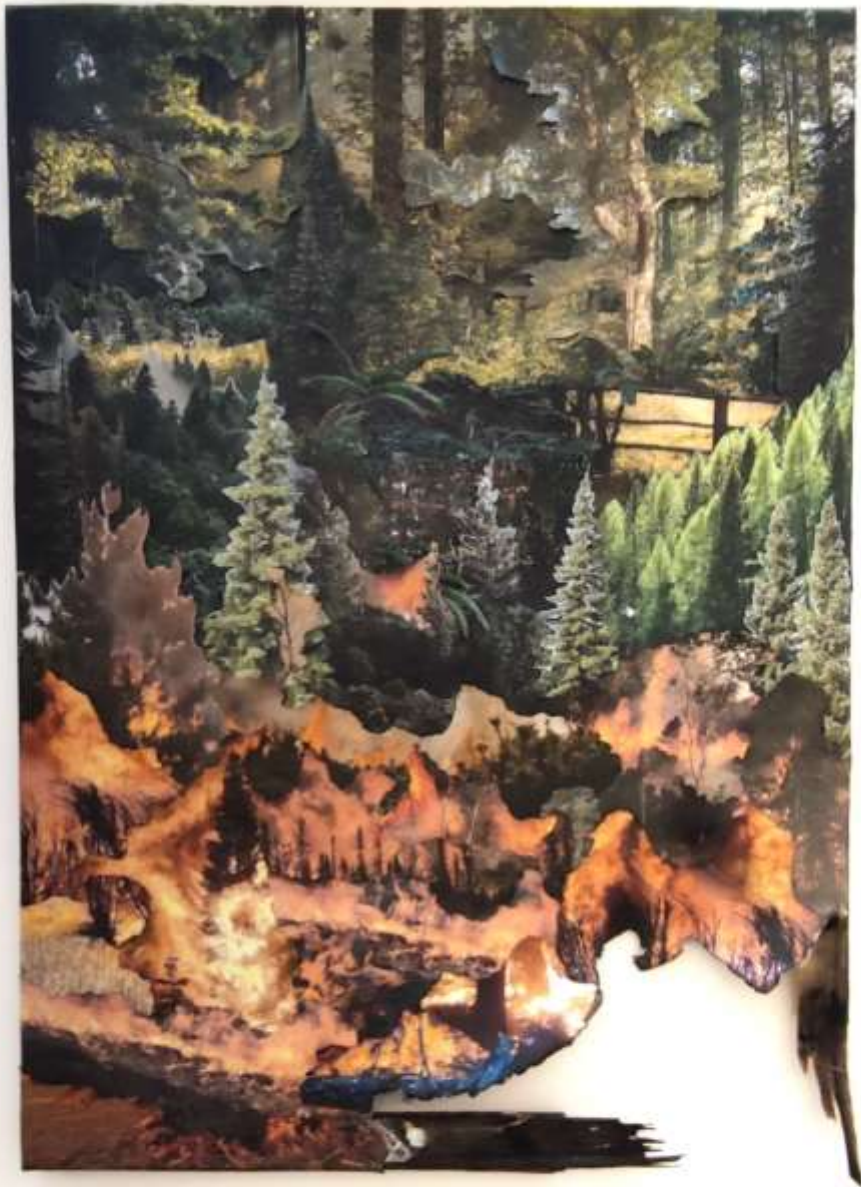
Modern Ecosystem

I rok, I stopień

Malarstwo

*Modern Ecosystem, 2023/2024
kolaż na płótnie, 70 x 50 cm*

Praca ta ma przedstawiać wpływ współczesnego świata na ekosystem lasów. Z roku na rok coraz częściej słyszy się o zniszczeniach lasów spowodowanych silnymi pożarami, które głównie są przyczyną zmian klimatu. Utrzymujące się susze sprawiają, że lasy stają się bardziej łatwopalne. Pioruny czy podpalenia coraz częściej powodują większy rozmiar szkód. Często małe pożary rozwijają się w wielkie burze ogniowe w szybkim tempie, przez co strażacy nie są w stanie ich kontrolować. Mimo to, ludzie się do tego przyzwyczajają i staje się to czymś normalnym, niewartym dłuższej uwagi. Inspiracją do mojej pracy były pożary, które miały miejsce między innymi w Turcji, Tunezji, Grecji oraz we Włoszech w 2023 roku. Robiąc ten kolaż chciałam ukazać cały proces spalania lasów, jak i zwrócić uwagę na zniszczenia jakie się z tym wiążą. Z piękna natury do szerzącego się ognia, który pali wszystko na swojej drodze, pozostawiając wielkie szkody. Szkody, które wpływają na nas, jak i na całe środowisko.

Modern Ecosystem, 2023/2024, kolaż na płótnie, 70 x 50 cm

Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2024

Skopofobia to zaburzenie lękowe charakteryzujące się strachem przed byciem obserwowanym przez innych. Wiąże się to również z lękiem przed przyciąganiem na siebie uwagi. Inspiracją do powstania tej pracy były moje doświadczenia i emocje. Użyłam projektora, aby naświetlić na swoje ciało oraz na otaczającą mnie przestrzeń oczy. W ten sposób chciałam ukazać moment, w którym ten lęk jest najbardziej uwydatniony i w którym człowiek czuje się bezbronnie wobec swojej fobii. Wszechobecne oczy są symbolem braku możliwości ucieczki od nieustannych spojrzeń, powodując dyskomfort, bezradność oraz chęć oddalenia się od nich jak najdalej.

Scopophobia, 2024
fotografia, druk na papierze 111x170cm

Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2024

Amelia Pecl-Gonera

Upadek

I rok, I stopień

Sztuka Mediów i Animacja

Upadek, 2023/2024, animacja w pętli, czas sekwencji 00'51

UPADEK

1. „Czyjeś niepowodzenie, koniec czyjejs kariery”
2. „Nagła, niezamierzona zmiana czyjejs pozycji pionowej na poziomą, spadnięcie z góry na dół”
3. „Pogorszenie się stanu czegoś, utrata znaczenia”
4. „Chwila, w której coś się kończy, ktoś lub coś przestaje istnieć”
5. „Niemoralne postępowanie”

(Słownik Języka Polskiego)

Upadek fizyczny a upadek psychiczny.

Często zapominamy o koneksji tych dwóch lub wręcz na odwrót, mylimy jedno z drugim. Upadek psychiczny może być przykładowo ściśle związany z krzywym postrzeganiem upadku fizycznego, jak chociażby się dzieje przy zaburzeniach odżywiania. Upadek fizyczny natomiast może równolegle iść z upadkiem psychicznym, przykładowo tragedia związana z deformacją ciała, będąc pewnego rodzaju upadkiem fizycznym, może wpłynąć na rozwój upadku psychicznego.

Upadek fizyczny: pion w poziom, z góry na dół, zgniecie, rozpad, śmierć, poślizg, złamanie, z rozmachem, katastroficzny, komiczny

Upadek psychiczny: uzależnienie, samobójstwo, dno choroby psychicznej

Czy upadek może być nieprzypadkowy?

Czy upadek może być wymuszony?

Kiedy upadek jest przypadkowy a kiedy nieprzypadkowy?

Upadek z wysokości: ciała, przedmiotu, dużej bądź małej

Czy można upadać w nieskończoność?

Co może upadać w nieskończoność i czym jest nieskończoność?

3. „Pogorszenie się stanu czegoś, utrata znaczenia”

Utrata pozycji społecznej

Utrata autorytetu

Utrata znaczenia poprzez skażenie

4. „Chwila, w której coś się kończy, ktoś lub coś przestaje istnieć”

Zamknięcie działalności/lokalu

Zburzenie muru

Zburzenie budynku

Wyprawdzka (?)

Czy pomyłka bądź błąd mogą być postrzegane jako upadek?

Co doprowadza ciało fizycznie do upadku?

-Utrata przytomności

-Kręcenie się w kółko

-Poślizgnięcie

-Utrata równowagi

-Uszkodzony błędnik

-Uszkodzona propriocepcja

-Dysfunkcja ubrania

NAJWIĘKSZE UPADKI W HISTORII

<https://www.sport.pl/pilka/7,65080,28498529,przeklety-klub-najwiekszy-upadek-w-historii-teraz-wracaja.amp>

https://pl.m.wikipedia.org/wiki/Vesna_Vulovi%C4%87

<https://www.polskieradio.pl/39/156/artykul/1498465,upadek-cesarstwa-rzymskiego-dzien-w-ktorym-wydarzylo-sie-wszystko-i-nic>

[Mel Gibson - największy upadek w historii Hollywood?](#)

<https://sportowefakty.wp.pl/amp/koszykowka/568751/najwiekszy-upadek-w-historii-nba-numer-jeden-draftu-zagrał-w-meczu-d-league>

<https://szczecin.tvp.pl/44786368/historia-upadku-najwiekszego-zakladu-w-szczecinie-stoczni-szczecinskiej>

21 lat. Długo 21 lat minęło od moich narodzin. Od tamtej pory zmieniło się mnóstwo rzeczy. Jedne pokolenia odeszły, inne się narodziły. Powstały nowe kraje. Odkryto nowe planety. Jedna rzecz się nie zmieniła: Amelia Pelc-Gonera jest wiecznym rozczarowaniem.

Miała być wielką artystką, a skończyła w Polsce. To tam, w rodzinnej Łodzi, Amelia Pelc-Gonera dostała ostatnią szansę na powrót do poważnej kariery, której na razie nie wykorzystuje.

Aleksandra
Zareba

Nocna zmora

I rok, I stopień

Malarstwo

Nocna zmora, 2023, akryl, papier na płótnie, 90 x 75 cm

Paraliż senny jest to temat, który zastanawiał ludzi od setek lat. Osoba doświadczająca tego stanu nie może poruszać żadną częścią ciała, jednocześnie ciągle zachowując świadomość. Zjawisku temu towarzyszy strach i uczucie bycia gniecionym mimo realnego braku zagrożenia. Często towarzyszą mu halucynacje związane z lękiem jakiego doświadcza dana osoba. Temat ten był już wielokrotnie przedstawiony przez artystów, pisarzy i naukowców. Różne społeczeństwa tłumaczyły go przez pryzmat mitologii, magii, czy zjawisk paranormalnych, co dodatkowo otaczało to zjawisko aurą tajemniczości. Mimo intensywnych badań, paraliż senny pozostaje jednym z tych fenomenów, które wzbudzają ciekawość i pozostają otoczone tajemnicą, podkreślając jednocześnie skomplikowaną naturę ludzkiego umysłu. Inspiracją do powstania tej pracy było moje osobiste doświadczenie. Długo przed doznaniem tego zjawiska interesowałam się nim, jednak nie byłam w stanie pojąć jak straszne jest to doświadczenie. Uważałam że najstraszniejszą rzeczą jest ból. Okazała się być jednak nim dziwna postać, która zmierzała w moim kierunku.

*Nocna zmora (fragment), 2023
akryl, papier na płótnie, 90 x 75 cm*

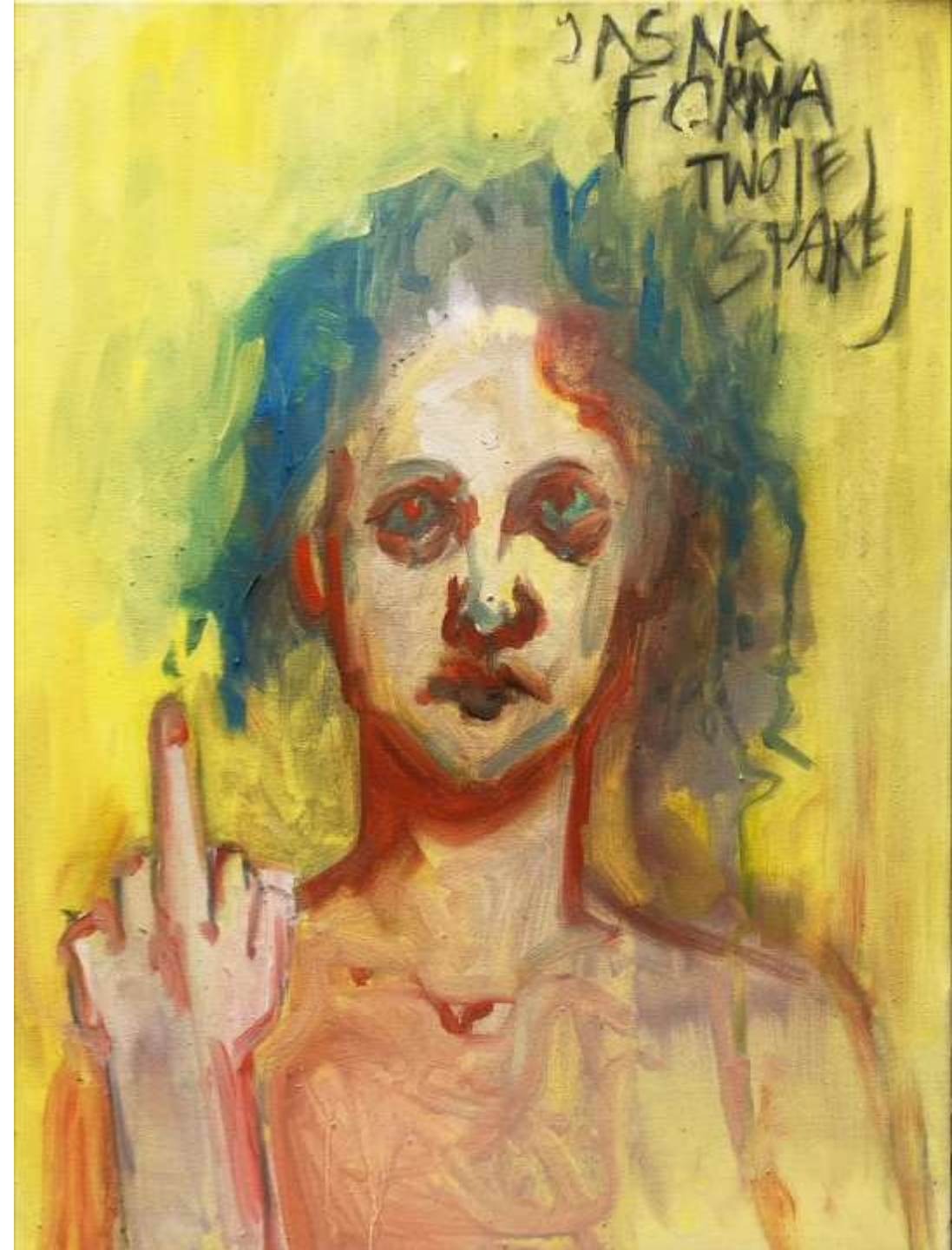
Ezra Wojakowski

Jasna forma

II rok, I stopień
Malarstwo

Obraz namalowany z frustracji i skrywanych uczuć wobec krytyki, których nie wypada okazywać. Malowany kompletnie spontanicznie, bez szkicu ani wcześniejszego planu, w momencie nasilonych emocji.

Jasna forma, 2024, olej na płótnie, 40 x 30 cm

Poprzednia ilustracja:

Geburtstagstorschlusspanik, 2023/2024, olej na płótnie, 80 x 100 cm

Praca przedstawiająca moment dysocjacji spowodowanej realizacją upływającego czasu podczas zdmuchiwania świeczek na 18 urodzinach. *Torschlusspanik* jest niemieckim słowem opisującym strach przed przegapieniem okazji i upływającym czasem w życiu. Jest głównie kojarzony z kryzysem wieku średniego jednak we współczesnym świecie wywierającym coraz większą presję na osiągnięcia w kapitalistycznym systemie oraz rosnące niemożliwe standardy piękna, coraz młodsze osoby czują się porażkami i jakby życie miało się skończyć po 21 urodzinach. Na obrazie niewykończone figury rodziny w spanikowanym umyśle z przyjaznych postaci zmieniają się w rozmyte strachy, a tort w ostateczne przypomnienie o końcu dzieciństwa.

Praca oparta na fotografii z dzieciństwa. Dziecko ukryte pod kocem odbierające plastikowy telefon-zabawkę. Proces malowania był w tym przypadku drogą próby pogodzenia się z przeszłością, przy jednoczesnej chęci dalszego schowania się w bezpieczeństwie kołdry przed przygniatającymi informacjami z zewnątrz.

Telefon, 2023/2024, olej na płótnie, 70 x 50 cm

Anna Kulakova

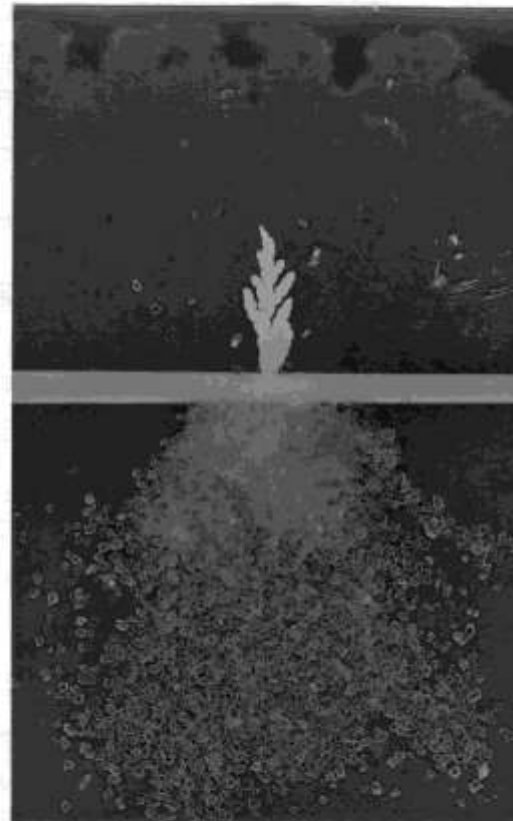
Sól ziemi

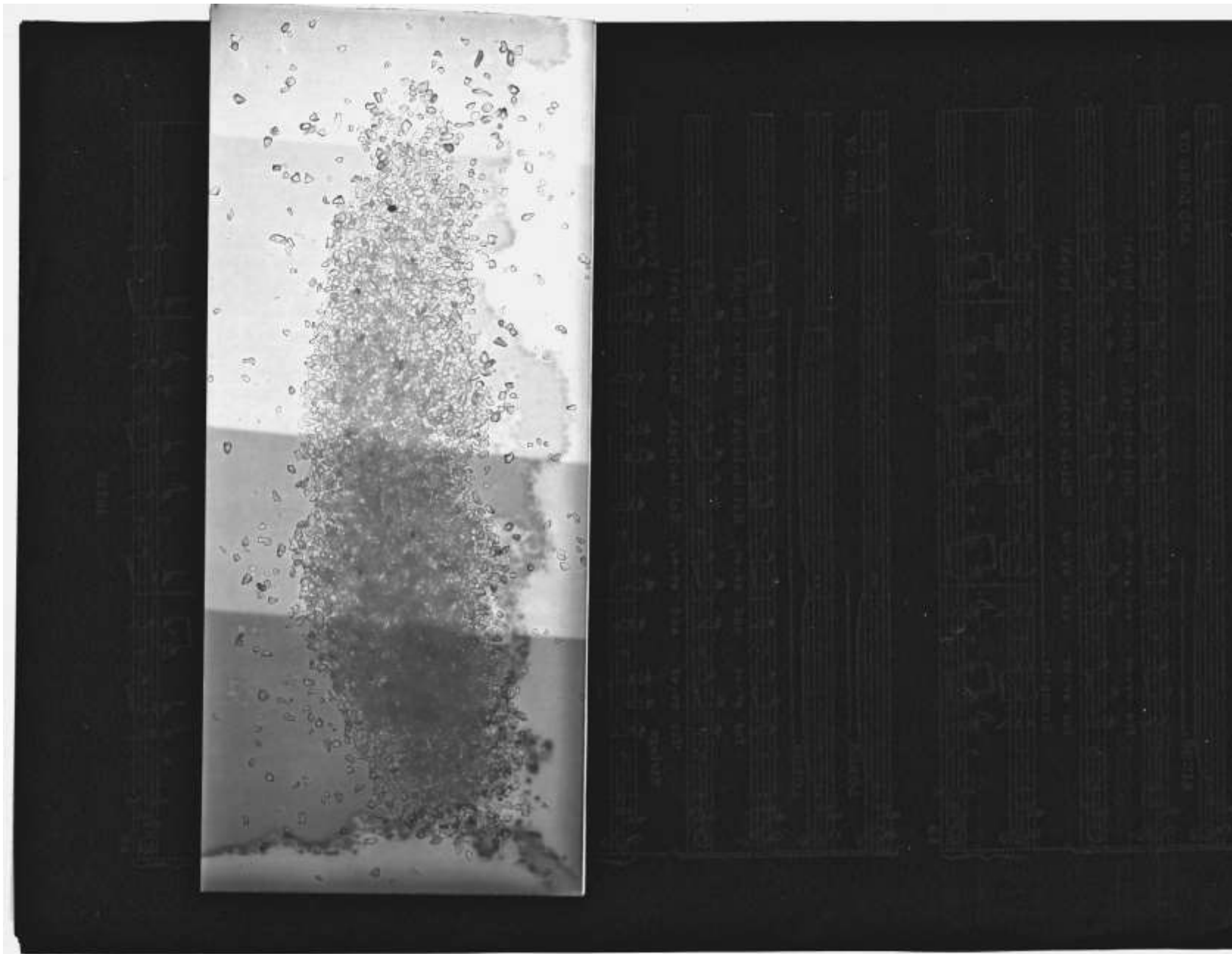
I rok, II stopień

Malarstwo

Sól ziemi 3, 2023/2024

papier nutowy, papier fotograficzny, 42 x 29,7 cm

Intencją kolaży jest zestawienie dwóch materialności - wizualności oraz ujętego symbolicznie dźwięku. Jako pewne przeciwieństwa podkreślają chaos tego, co widzimy i tego, co możemy w sposób usystematyzowany zapisać. Tytuł pracy odwołuje się do filmu „Sól Ziemi” z 2014 roku, który pokazuje twórczość fotografa Sebastiao Salgado. Prace odwołują się także do cytatu z Biblii, gdzie „Być solą ziemi” – oznacza, że ktoś lub coś jest największą wartością danej społeczności, np. młodzi ludzie są solą tej ziemi.

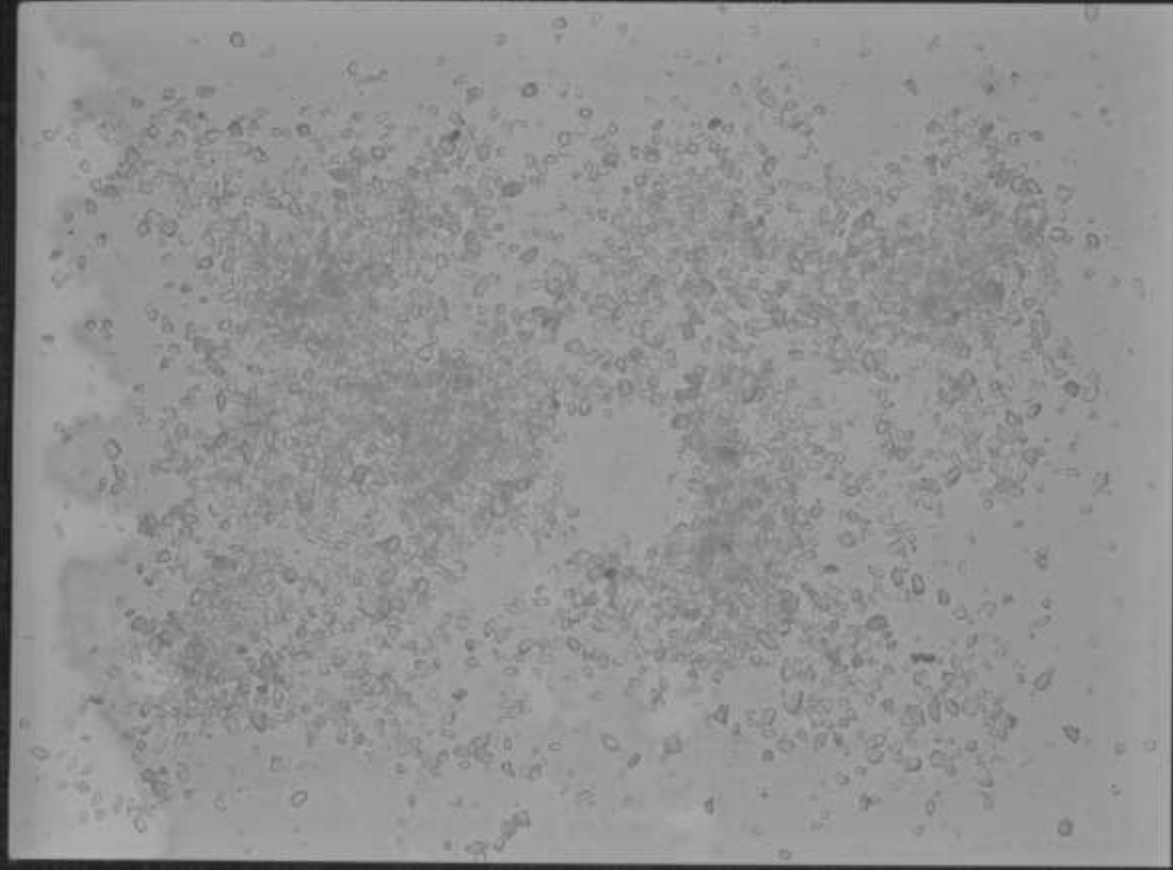
Poprzednia ilustracja:

Sól ziemi 6, 2023/2024

papier kserograficzny, papier fotograficzny, 29,7 x 21 cm

Sól ziemi 7, 2023/2024

papier kserograficzny, papier fotograficzny, 25 x 21 cm

Poprzednia ilustracja:

Sól ziemi 8, 2023/2024

papier kserograficzny, papier fotograficzny, 29,7 x 21 cm

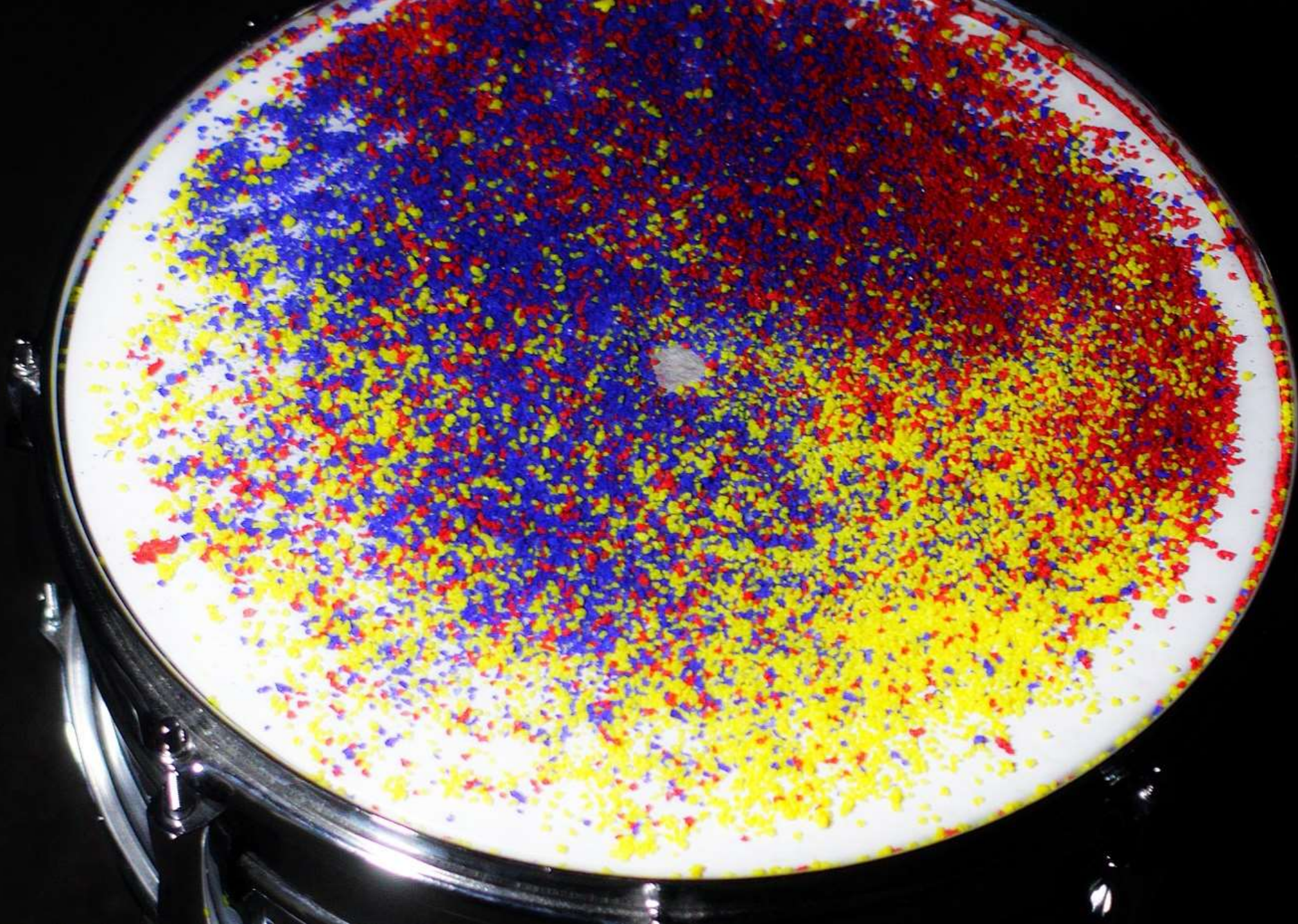
Sól ziemi 2, 2023/2024

papier kserograficzny, papier fotograficzny, 42 x 29,7 cm

Praca jest formą zadania odbiorcom retorycznego pytania, podkreśla lokalność publiczności, która pojawia się w galeriach.

*Sometimes I don't see the sense of creating without you, my dear,
2023, kolorowy wydruk na papierze, 100 x 140 cm*

Instalacja tworzy przestrzeń dla szczerej komunikacji, w której rodzi się społeczność. Wypowiedź artystki w części dźwiękowej zostaje zniekształcona i gubi się w czasie, otaczających dźwiękach i przestrzeni. Wysypane na membranie barwione kryształki soli drgają w niektórych partiach utworu dźwiękowego symbolizując społeczność zebraną wokół pewnego centrum.

*Centrum, 2023/2024, instalacja wizualno-dźwiękowa
głośniki, werbel, barwione kryształki soli*

Julia Szadkowska

Części

I rok, I stopień

Fotografia

Zamysłem mojej pracy było przedstawienie wizerunku kobiety w formie kolażu z wycinków magazynów gazet. Miała ona pokazać kobiece ciało z uwydatnieniem tych części, które są często uprzedmiotowione. W trakcie pracy projekt nabrał innego kształtu i sensu. Zaczęłam patrzeć inaczej na wcześniej robiony kolaż. Po różnych próbach praca zmieniła się w obraz przedstawiający część sfotografowanego kolażu. Był to dość długi proces twórczy, ponieważ nigdy wcześniej nie malowałam.

Części, 2023, akryl na płótnie, 70 x 50 cm

Tamara Naruszewicz

Pamięć

II rok, II stopień
Malarstwo

Pamięć 1 (fragment), 2023, papier, akryl, 158 x 200 cm

*Pamięć 1, 2023
papier, akryl
158 x 200 cm*

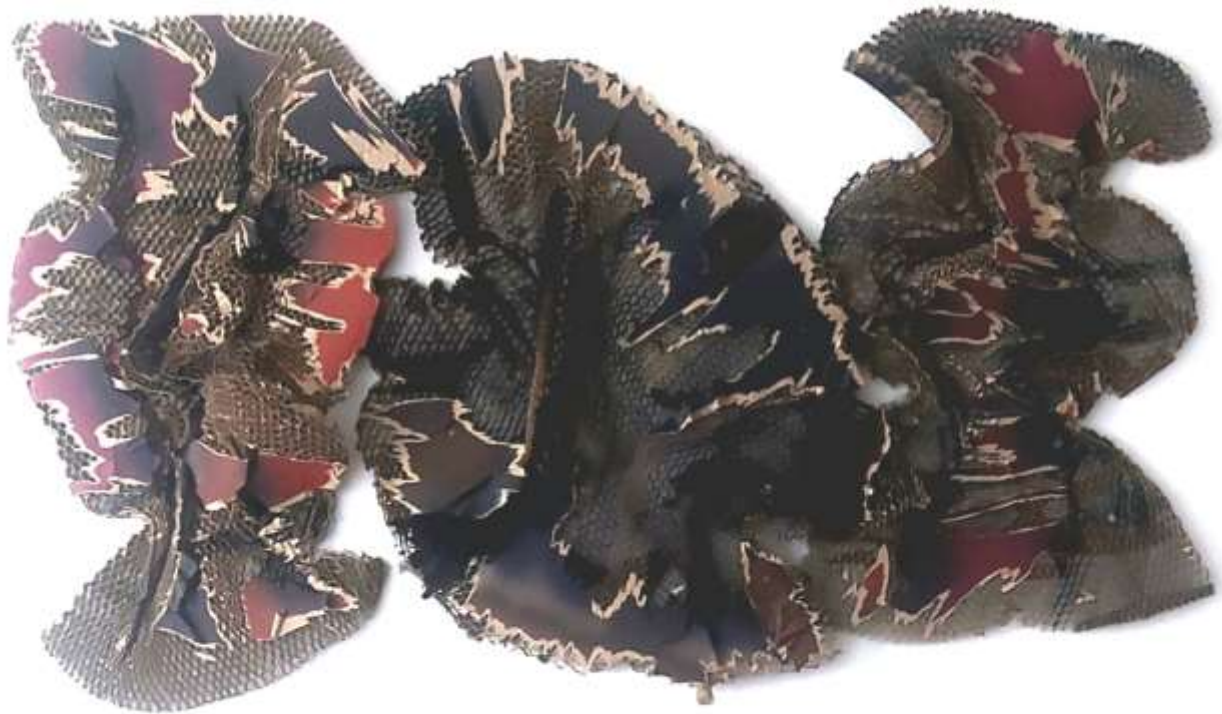

- Praca to przede wszystkim pytania, wiele pytań.
- Praca to przywoływanie z pamięci wrażeń, które zostały tylko skrawkami w zetknięciu się z twórczością moich bliskich, mojej rodziny.
- Prace moje to istne przypomnienie i przypominanie.
- Wyrywane skrawki pamięci mojego życia. Przywoływanie krótkich wspomnień, zdarzeń, zapamiętanych momentów. Chciałabym, aby odbierać ją raczej, jako przypomnienie naszego przemijania, upływu czasu a przede wszystkim zmian, jakie w nas zachodzą.

Pamięć 2, 2024, papier, tusz, akryl, 110 x 55 cm

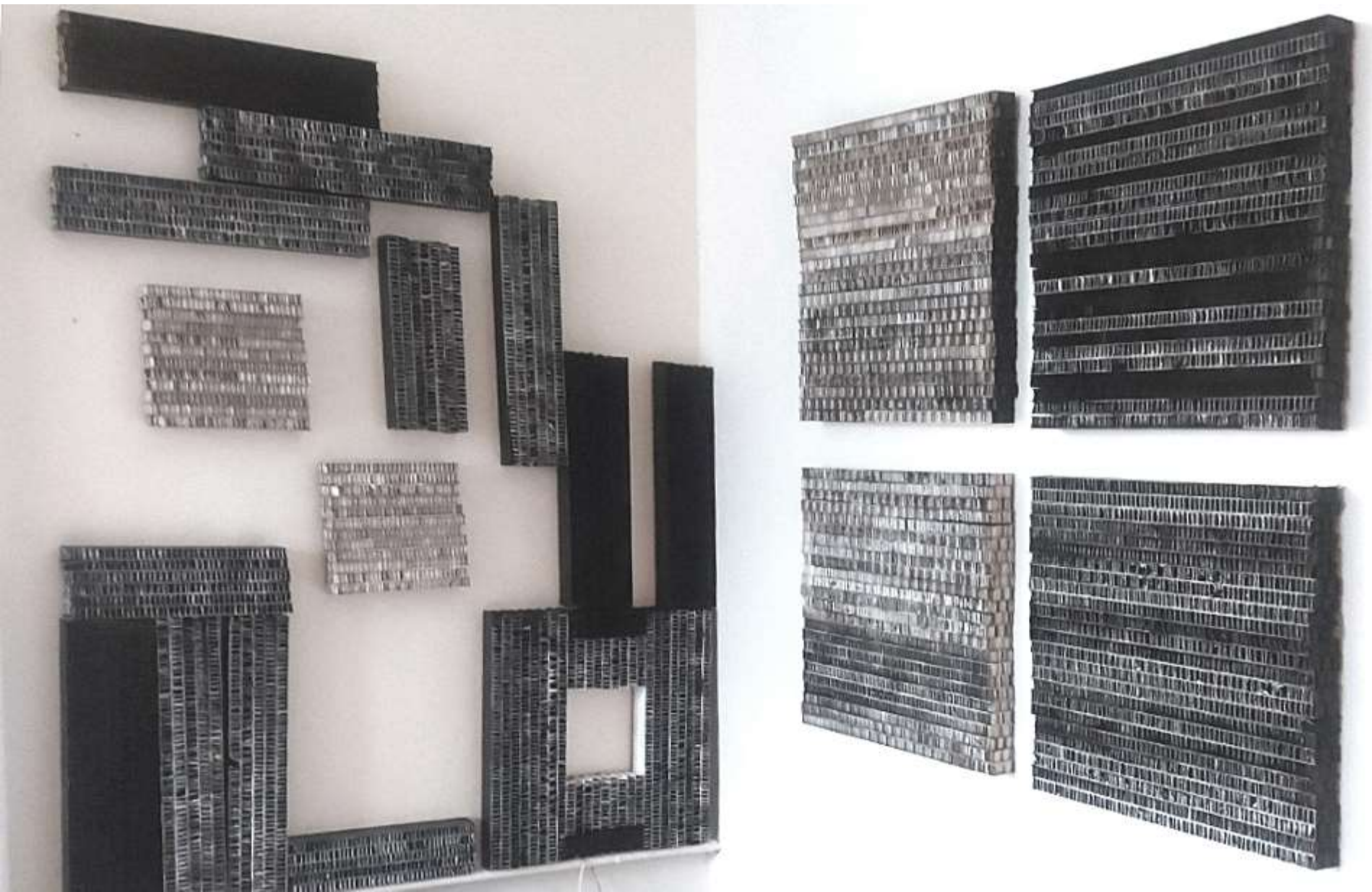

Pamięć 2 i 3, 2024
papier, tusz, wymiary zmienne

Pamięć 5, 2024
papier, farba akrylowa w sprayu, wymiary zmienne

Rozmowa, 2024, papier, kompozycje wieloelementowe, wymiary zmienne

Rozmowa (fragment), 2024, papier, farba akrylowa, wymiary zmienne

- Będą to prace spokojne, delikatne, haptyczne a za razem pełne trójwymiarowej rzeźbiarskiej ekspresji.
- I tak jak moje wspomnienia to i ta moja specyficzna rozmowa z rodziną te skrawki pamięci, które z czasem ulegają swoistej degradacji, tak i te prace już kiedyś wykorzystane, będą elementem nowych dzieł sztuki.
- Są swoistym cyklem rozkładu i odnowy.

Skrawki pamięci, 2024
papier, tektura, rozmiary zmienne

Joanna Szymczak

Zdrowieję

I rok, I stopień

Malarstwo

Zdrowieję, 2024

akryl, glina samoutwardzalna, 40 x 60 cm

Inspiracją do mojego obrazu był proces rozkładu ciała przez grzyby, ich rozwój i rozrost, zaobserwowany w filmie dokumentalnym “Niezwyczajny świat grzybów” (reż. Louiego Schwartzberga, 2019 r.). Użyłam tego zjawiska, by przedstawić uczucie wewnętrznego zepsucia, które rozwija się coraz bardziej wraz z upływem czasu, uniemożliwiając gojenie się ran mentalnych. Szwy na ranie, próba poskładania samego siebie, nie wystarczą by zatrzymać rozwijający się rozkład wewnętrzny. Wychodzi on na światło dzienne, już niemożliwy do ukrycia przed światem i naszą świadomością. Do ukazania owego rozkładu, najbardziej zainspirował mnie szczególny rodzaj grzyba - aseroe rubra (potocznie zwany cuszką). Jego niepokojący i wręcz demoniczny wygląd idealnie pasował do mojej wizji tego, co może zatruwać umysł człowieka, wyniszczając go. Całokształt obrazu, jego znaczenie, razem z ironicznym tytułem, są dla mnie odzwierciedleniem powolnego upadku ku porażce w walce z tzw. “wewnętrznym demonem”, który dla każdego może przyjąć inną postać.

Aleksandra Maciulewicz

Bez tytułu

III rok, I stopień

Malarstwo

Bez tytułu, 2024, olej na płótnie, 70 x 50 cm

Bez tytułu, 2023, olej na płótnie, 50 x 40 cm

Waldemar Górski

Rafa

I rok, I stopień
Malarstwo

Rafa, 2024, olej na płycie, 70 x 72 cm

Barwna mgła
2024
olej na płótnie
60 x 80 cm

Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2024

Bez tytułu, 2014, papier cięty laserowo, 100 x 70 cm

Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2024

Chryzantemy
2024
olej na płycie
50 x 60 cm

Zofia Białkowska

Anatomia obrazu - kolor

I rok, I stopień

Film Eksperymentalny

*Kolor, 2024, klej introligatorski, zmielone banknoty, na płótnie
148 x 114 cm*

Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2024

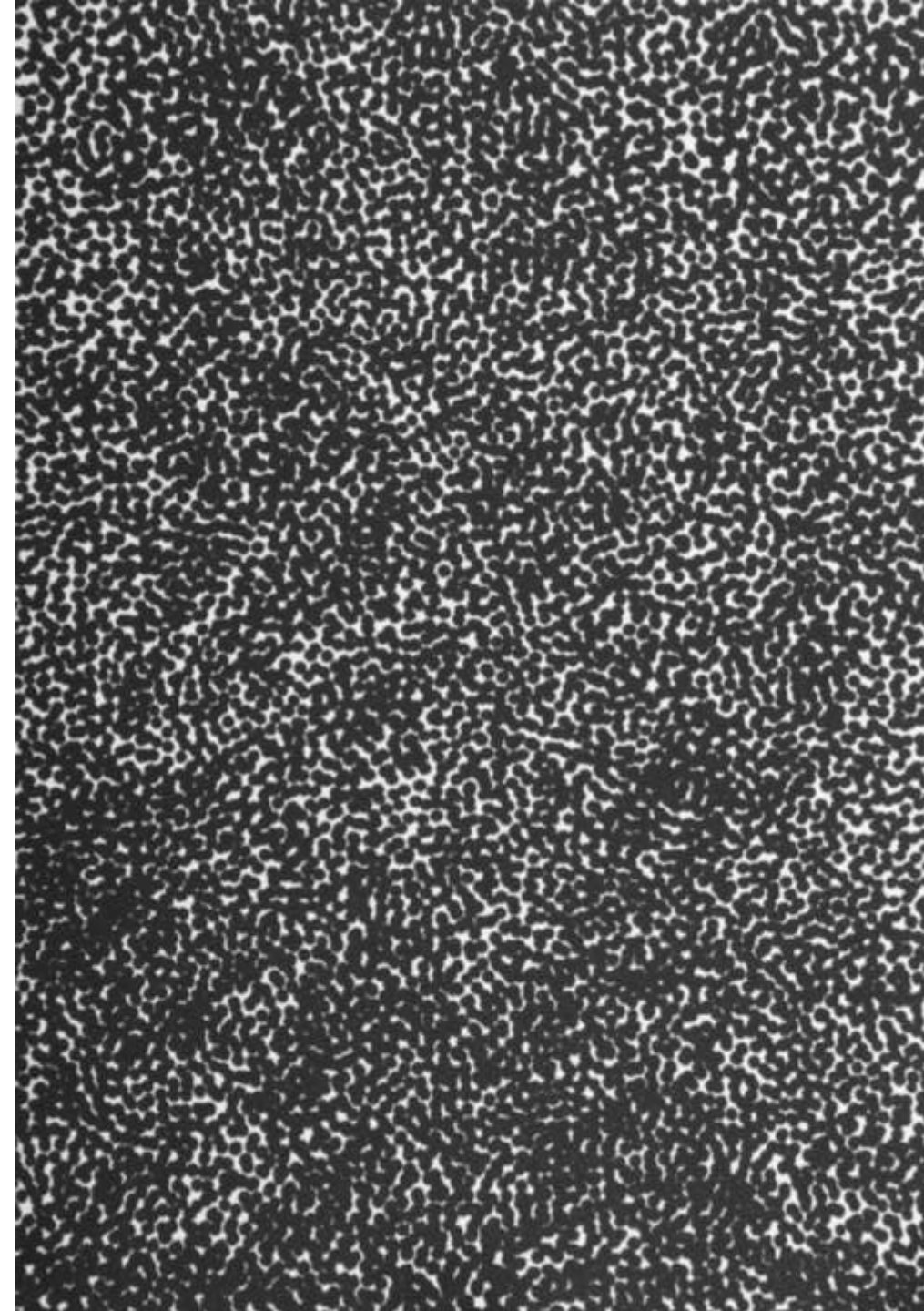
Katarzyna Jadczyk

Bez tytułu

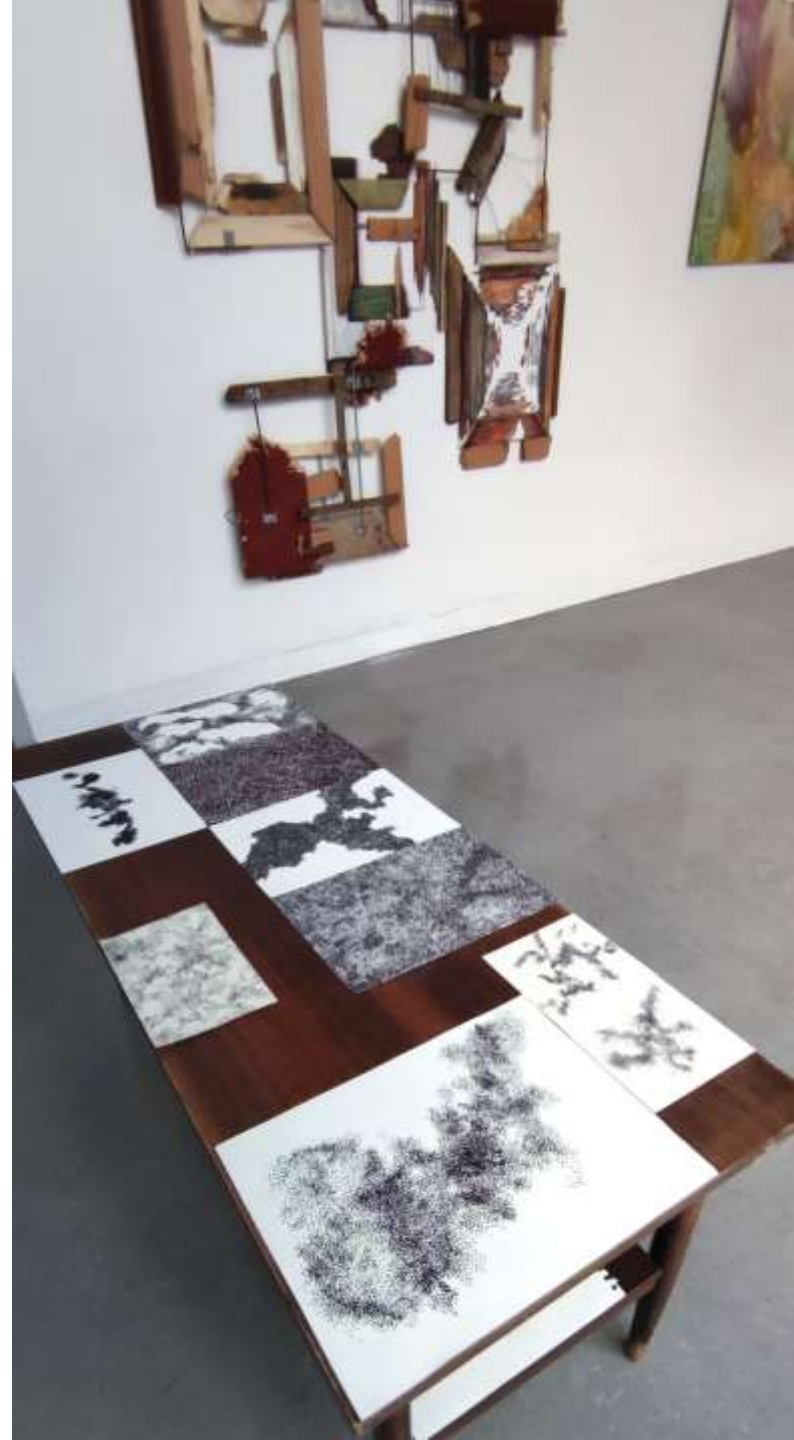
I rok, II stopień

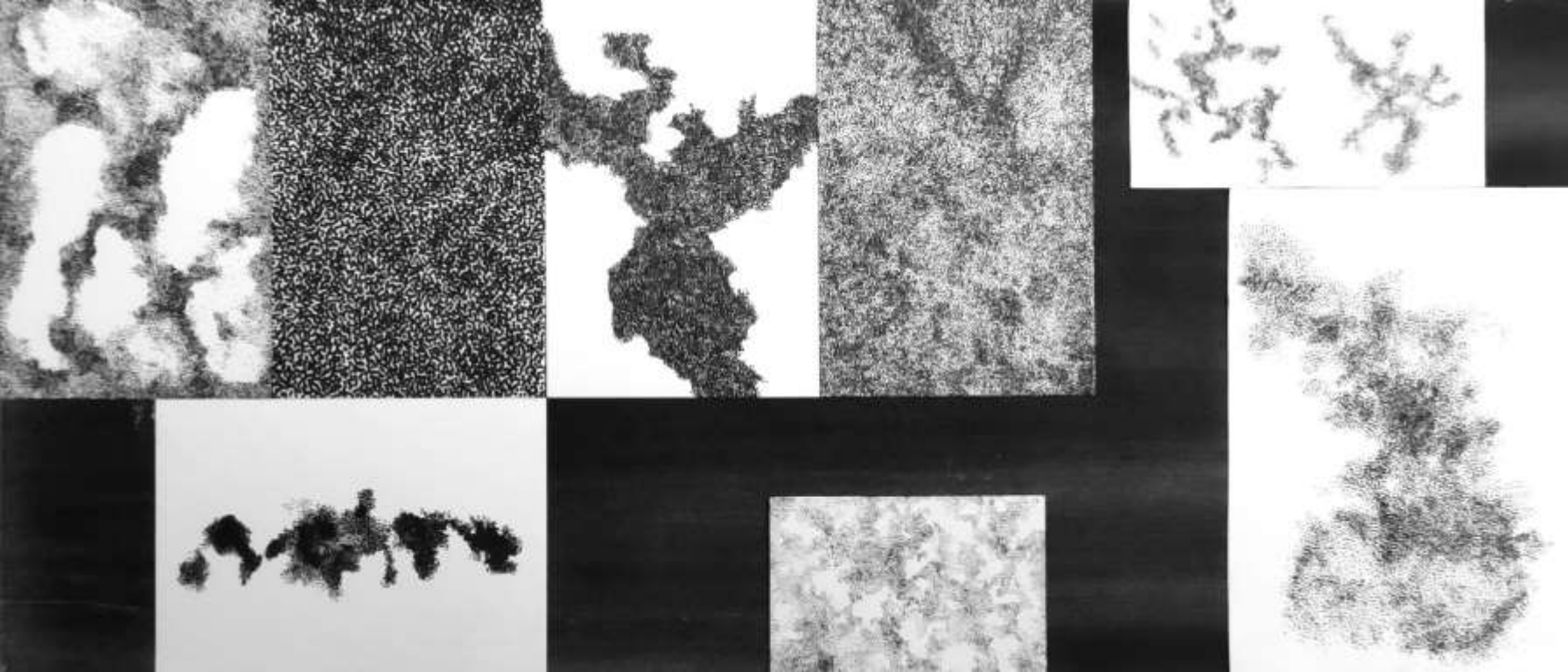
Malarstwo

Cykl prac Bez tytułu, 2023/2024, tusz na papierze, 29,7 x 21 cm

*Wystawa II Pracowni Malarstwa
styczeń 2024*

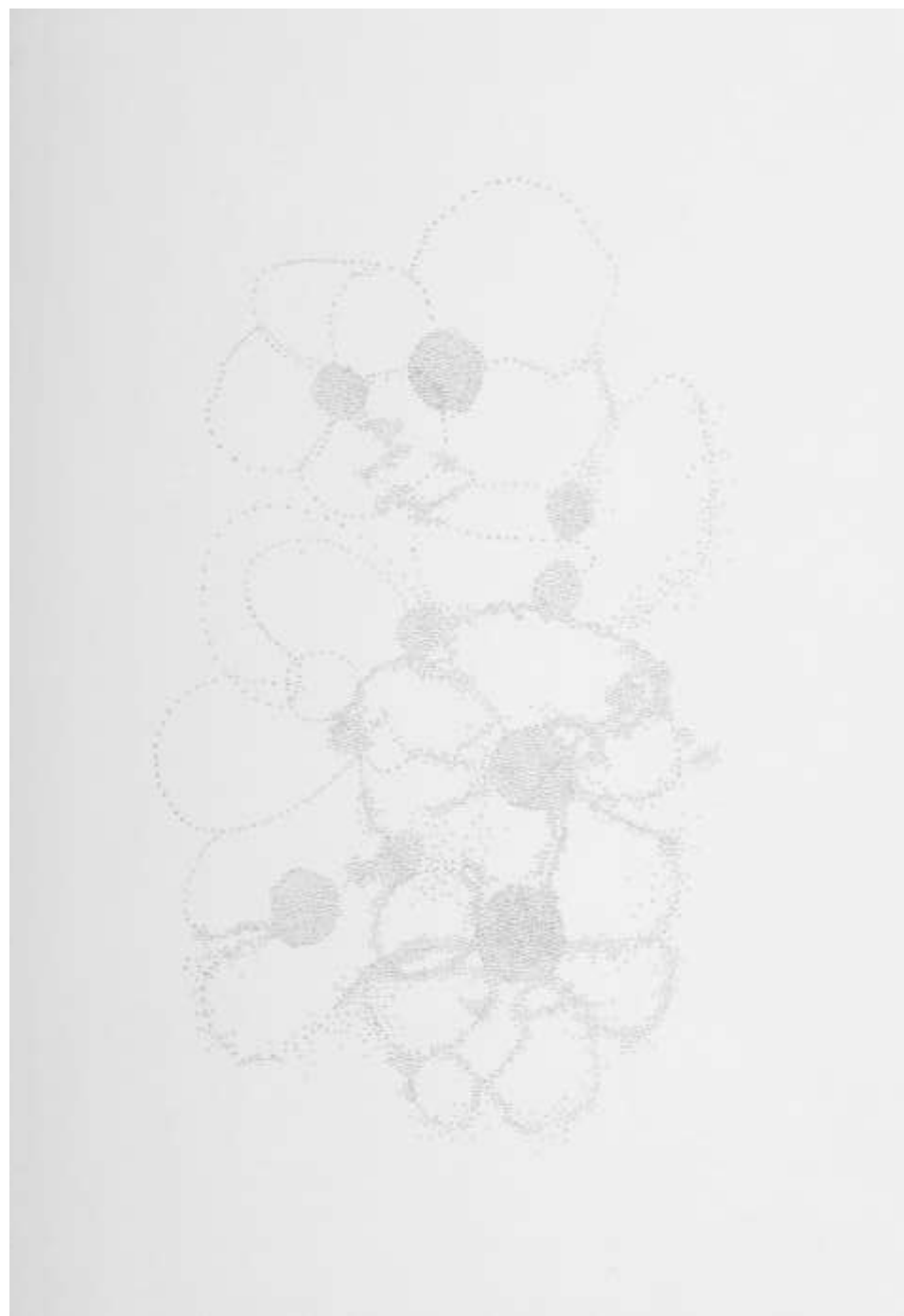

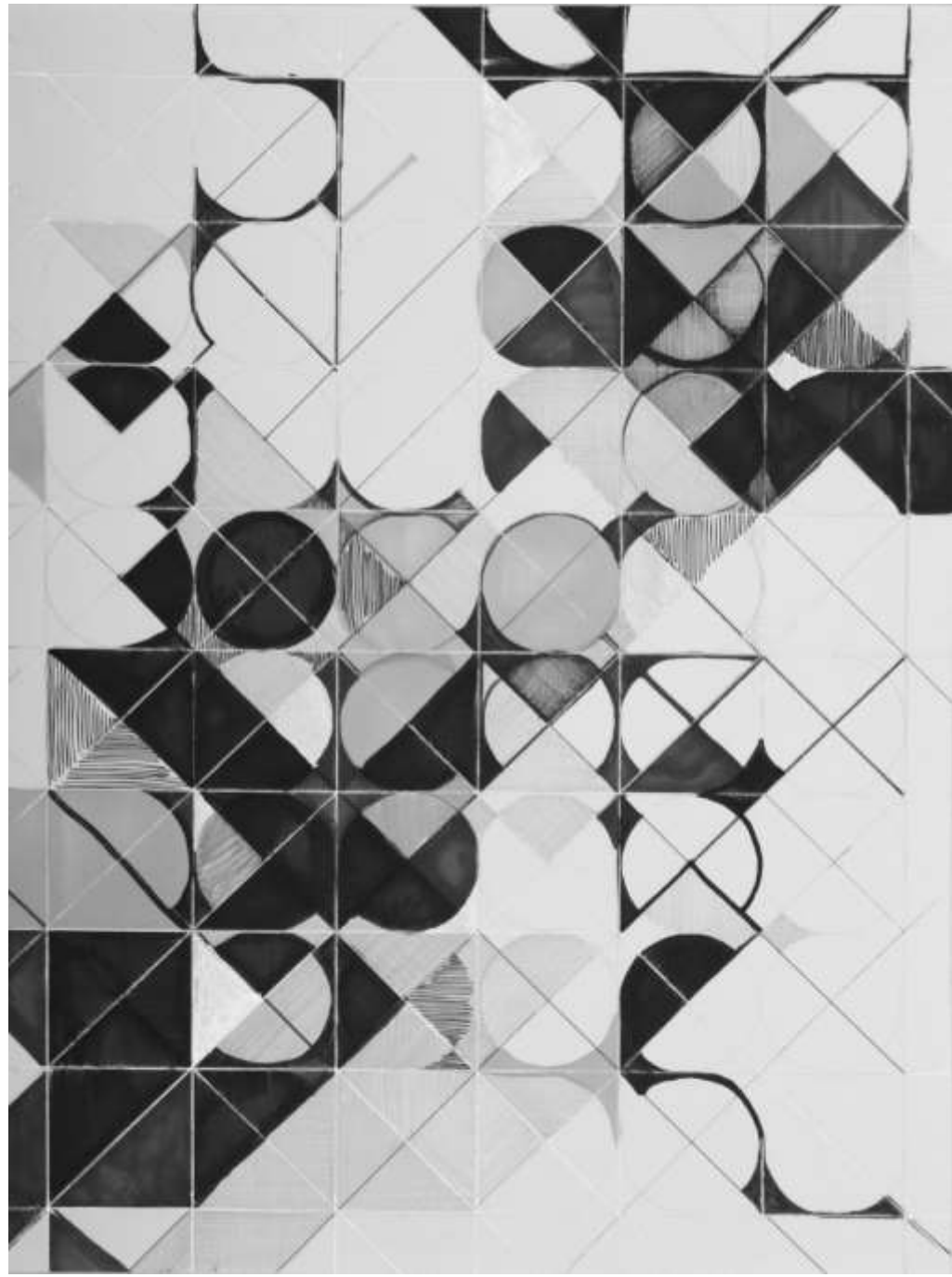
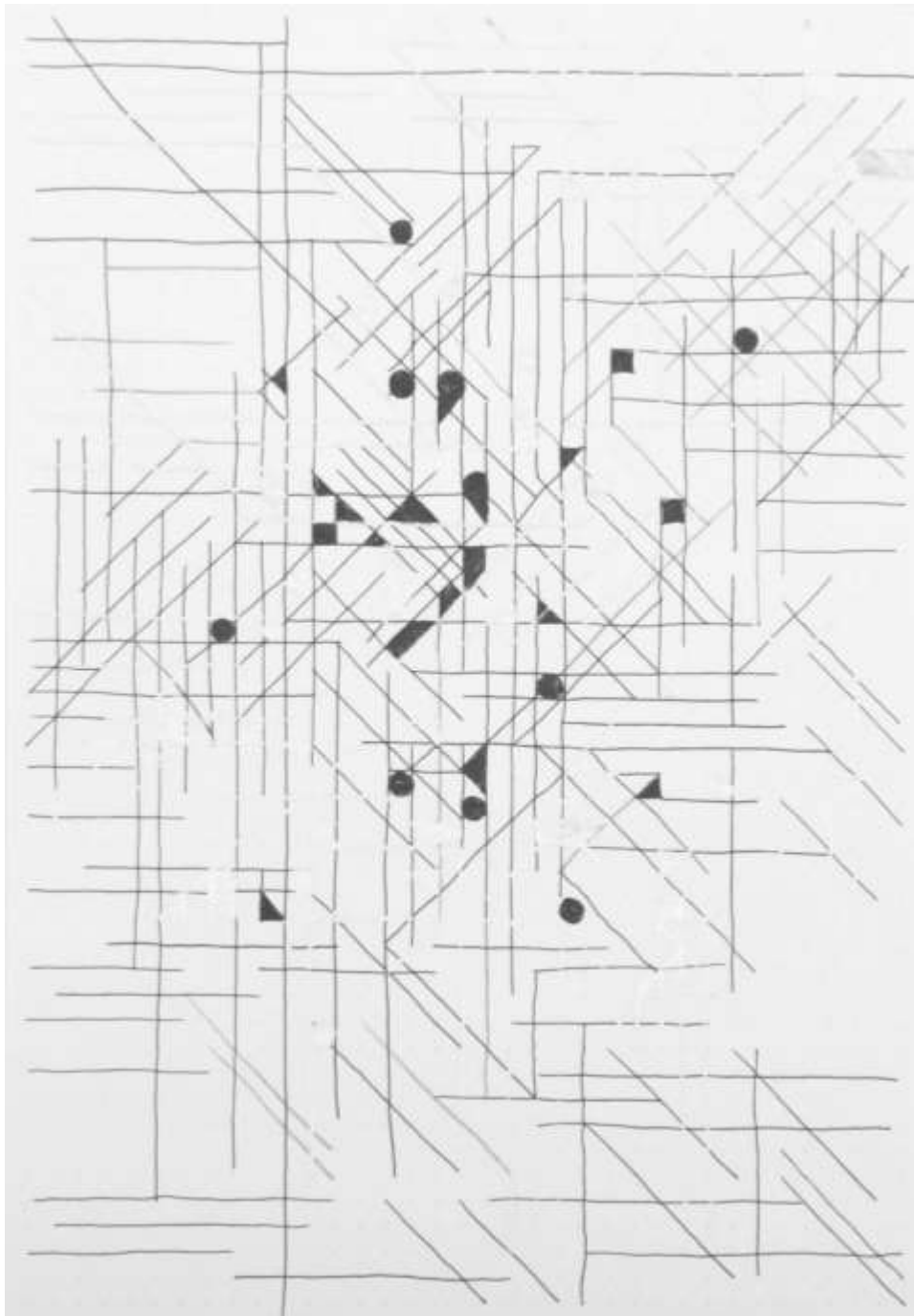
Cykl prac jest moim osobistym punktem wyjścia w praktyce artystycznej. Zbiór kropek - ich zestawień, kompozycji. Wibracje, które powoduje proces tworzenia tych prac, dają mi poczucie swego rodzaju resetowania się - wytrząsania nagromadzonego napięcia. W trakcie tworzenia, po jakimś czasie, zaczynam rozpoznawać pewne kształty, formy, miejsca - podświadomość przekazuje świadomości pewne sygnały stanowiące dla mnie ciekawostki, odpowiedzi, tropy przydatne w kolejnych pracach. Interesuje mnie też to co dzieje się z okiem, gdy patrzy na takie nagromadzenia punktów. Przez brak odrębności elementów obrazu zaczyna gubić się, przez brak planów i wykreślonej przestrzeni nie ma miejsca, na którym oko mogłoby zawiesić uwagę i wyostrzyć dany punkt, więc gubi się i zaczyna odbierać obraz jako przenikającą się, żyjącą, pulsującą całość. Czasem postanawiam podkreślić powstałe kompozycje poprzez obrys lub pełne wypełnienie powierzchni aby jeszcze głębiej zbadać tworzony przez nie przypadkowo nieprzypadkowy kształt.

Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2024

“Tyle masz w głowie ile na papierze
zostało niedopowiedziane
resztę wyrzuciłam
warto było.”

Obraz jest początkiem nowego cyklu malarskiego, w którym zgłębiam techniki medytacyjne i staram się poprzez spontaniczny proces malowania osiągnąć stan przepływu. Jednocześnie jest to ćwiczenie rozbudzające intuicję. Zanurzając się w rytmy i wibracje własnego ciała staram się zaufać mu, szukając niewerbalnego języka do opowiedzenia własnej historii. Często moim obrazom towarzyszą wiersze, które pojawiają się synchronicznie, przed lub po obrazie. Są one skrawkiem wyciągniętych z danego procesu wniosków, opisem wspomnień, uczuć bądź wyobrażeń, jakie przyszły do mnie w procesie tworzenia danej pracy. Inspiruje mnie twórczość dalekiego wschodu, buddyzm, praca z oddechem, oraz tradycyjne techniki rękodzielnicze, które często obfitują w powtarzalne czynności stanowiące ważny element w moim procesie malarskim .

Tyle masz..., 2024, akryl i olej na płótnie, 120 x 100 cm

Weronika Ziółkowska

Odprzedmiotowienie uprzedmiotowienia

I rok, I stopień

Film Eksperymentalny

*Odprzedmiotowienie uprzedmiotowienia, 2024,
technika mieszana, od 36 do 110 cm*

Praca artystyczna inspirowana procesem zachodzącym podczas wysychania farby akrylowej. Przedstawia organiczną formę, wykorzystując nietypowe dla mediów malarskich rozwiązania, stereotypowo kojarzone z kobietą (nie z kobiecością, ale samą ideą żyjącego człowieka) rajstopy oraz szpilki, zostały wykorzystane jako podstawa do realizacji. Nałożony na nie rdzawy kolor, połączony z wypalonymi elementami, daje efekt tkanki, “uwalniając” je od pierwotnych skojarzeń. Kompozycja przedstawia kobietę “obdartą” z narzuconych na nią domysłów. Istotę ciekawszą, straszniejszą i bardziej skomplikowaną niż zwykłe, cieliste tekstyla.

Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2024

*Odprzedmiotowienie uprzedmiotowienia
2024
technika mieszana, drewniane ramy,
rajstopy, farba akrylowa, buty*

Wydział Malarstwa
Katedra Malarstwa i Rysunku
Akademia Sztuki w Szczecinie

